

Arrest

nr. 81 494 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 juli 2010, verklaart er zich op 19 juli 2010 vluchteling.

1.2. Op 31 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 31 januari 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Oezbeek te zijn van origine. U bent afkomstig van de wijk Boira Bazaar in de stad Aqcha van het gelijknamige district in de provincie Jowzjan. U

werd geboren op 31 december 1994 en wordt aldus tot december 2012 als minderjarige beschouwd. Uw vader was tapijtenhandelaar en verkocht tapijten in zijn winkel. Een anderhalve maand voor uw vertrek uit Afghanistan, werd uw vader in zijn winkel benaderd door de manschappen van Commandant Chari. Dit is een machtige Pashtun commandant uit uw regio. Hij wilde dat u bij hem in dienst kwam, maar eigenlijk wilde hij u misbruiken. Zijn manschappen kwamen meerdere malen naar de winkel van uw vader en ook twee keer naar jullie huis. Ze verklaarden dat u mee moest komen en ze u de volgende keer zouden meenemen. Uw vader besloot dat u het land moest verlaten. De dag na het tweede bezoek van de manschappen aan uw huis, vertrok u met uw vader naar Mazar en vandaar uit verder naar Kabul. U reisde via Iran, Turkije en een aantal voor u onbekende landen naar België waar u aankwam op 19 juli 2010 en dezelfde dag asiel aanvraag.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een artikel voor uit HUMO met betrekking tot de praktijk van 'Bachi Bazi'.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt en wel om volgende redenen.

Zowel wat betreft de door u voorgehouden vervolging door Commandant Chari als de door u beschreven reisweg, legde u zeer vage verklaringen af. Zo is het in de eerste plaats opmerkelijk dat u blijkbaar specifiek uitgekozen was door Commandant Chari om voor hem te komen werken, maar dat u er geen enkel idee van hebt waarom net u door hem geviseerd wordt. U heeft hem nooit ontmoet en u verklaarde dat u hem wel eens gezien heeft in de stad, maar dat hij u niet gezien heeft (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Hoe de commandant u dan kende, blijkt u niet te weten. Het enige dat u kan zeggen is dat hij u misschien in de winkel gezien had, of in de stad, of dat hij misschien iets van u gehoord had, dat u de zoon van uw vader was (gehoorverslag CGVS, p. 10), wat een toch wel erg vage verklaring is. Verder is het merkwaardig dat- ondanks het feit dat de mannen naar u op zoek waren en u blijkbaar wilden meenemen- noch de commandant, noch zijn manschappen, u ooit rechtstreeks benaderd hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9). Ook of de mannen u nog op andere plaatsen dan bij jullie thuis en in de winkel hebben gezocht, weet u niet (gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde nochtans tot enkele dagen voor uw vertrek gewoon naar school te zijn gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 13) en ook thuis te zijn geweest de twee keer dat de mannen naar jullie huis kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 9).

U blijkt verder ook over opvallend weinig informatie met betrekking tot commandant Chari te beschikken. Buiten het feit dat hij Pashtun zou zijn en in de wijk Mordian zou wonen, heeft u geen verdere informatie over hem (gehoorverslag CGVS, p. 8). Zo weet u niet van waar hij precies afkomstig is, hoe hij geld verdient, of hij politiek actief is en wat hij misschien deed om zo machtig te worden (gehoorverslag CGVS, p. 8). Aangezien deze commandant, volgens uw eigen verklaringen, een bekend persoon is die door iedereen gekend zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9), kan toch een zekere kennis over hem van u verwacht worden. Temeer daar deze man u en uw familie anderhalve maand lastig heeft gevallen en u duidelijk probeerde te benaderen, in die mate zelfs dat u uiteindelijk het land verliet (gehoorverslag CGVS, p. 9). Daarbij kan worden opgemerkt dat u zelf verklaarde dat de hele straat op de hoogte was van het feit dat jullie werden lastiggevallen en uw vader over de problemen sprak (gehoorverslag CGVS, p. 11). U bent weliswaar minderjarig, maar u zou ongeveer 15 jaar oud zijn geweest toen u Afghanistan verliet, u ging naar school, spreekt minstens drie talen en nam nog extra lessen (gehoorverslag CGVS, p. 3, 5-6). Er kan van u dan ook verwacht worden dat u de man die verantwoordelijk is voor uw vlucht naar België iets beter kunt situeren.

Het is verder wel erg merkwaardig dat u enerzijds op de hoogte bent van de verschillende bezoeken van de mannen, zowel aan de winkel als aan jullie huis, en ook op de hoogte blijkt van wat er gezegd werd (gehoorverslag CGVS, p. 8-9), maar dat u anderzijds geen idee blijkt te hebben of uw vader eventueel stappen ondernam om uw problemen op te lossen. Zo weet u niet of uw vader eventueel zelf contact heeft gezocht met de commandant, u komt immers niet verder dan te stellen 'misschien hebben ze elkaar benaderd maar hij heeft me niets gezegd' (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Ook of uw vader eventueel de autoriteiten op de hoogte bracht, weet u niet (gehoorverslag CGVS, p. 11). Mocht er geloof hieraan kunnen worden gehecht dan kan er toch van worden uitgegaan dat uw vader op zijn minst met u hierover zou hebben gesproken alvorens te hebben beslist dat u het land diende te verlaten.

Wat uw asielrelaas betreft, is het tenslotte zeer opmerkelijk dat u er geen idee van heeft hoe de situatie verder verlopen is na uw vertrek. Hoewel de mannen uitdrukkelijk verklaarden dat ze zouden terugkomen om u mee te nemen de tweede keer dat ze naar jullie huis kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 9), weet u niet of ze ook effectief teruggekomen zijn (gehoorverslag CGVS, p. 11-12). Ondanks het feit dat u contact hebt met uw vader en moeder (gehoorverslag CGVS, p. 6), heeft uw vader hiervan niets gezegd en vreemd genoeg heeft u er ook zelf niet naar gevraagd (gehoorverslag

CGVS, p.12). Aangezien de vrees voor de terugkeer van de mannen de kern van uw asielrelaas betreft, is het wel zeer weinig geloofwaardig dat u daar niet minstens naar informeert.

Daarnaast dient gewezen te worden op het feit dat u uw verklaring met betrekking tot de verblijfplaats van uw broer wijzigde. Op het einde van het gehoor verklaarde u dat uw jongere broer op internaat zat in Sheberghan en dat hij niet naar huis komt (gehoorverslag CGVS, p.12). Hij werd daarheen gestuurd door uw vader (gehoorverslag CGVS, p.12). Dit terwijl u, toen u uitdrukkelijk werd gevraagd waar uw broer nu was, voordien had verklaard dat hij in Afghanistan bij uw ouders was (gehoorverslag CGVS, p.6). Het is wel zeer opmerkelijk dat u op het moment dat u uitdrukkelijk werd gevraagd naar uw broer en zijn verblijfplaats, geen melding zou maken van het feit dat hij om veiligheidsredenen op internaat zou zitten in een ander district.

Tenslotte dienen er een aantal kanttekeningen gemaakt te worden bij de verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw reisweg naar België. Buiten het feit dat het opmerkelijk is dat u binnen een zeer korte termijn van 25 dagen illegaal over land en over het water van uw geboorteregio naar België wist te komen (gehoorverslag CGVS, p. 12, 13), is het opmerkelijk dat de informatie die u aan een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken hieromtrent gaf niet overeen blijkt te komen met uw verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bijvoorbeeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u drie dagen in Istanbul verbleef, in het huis van de smokkelaar, terwijl u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat u een dag in Istanbul bleef (Verklaring punt 34; gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u met een bootje en twee treinen naar België kwam nadat u vertrok uit Turkije, terwijl u op het Commissariaat-generaal dan weer sprak over een boot, een vrachtwagen en een trein (Verklaring punt 34; gehoorverslag CGVS, p.13). Hoewel u verschillende specifieke vragen werden gesteld tijdens het gehoor met betrekking tot de plaatsen waar u heen ging, de tijd die u er door bracht en de vervoersmiddelen die u gebruikte, blijkt u hierover zeer weinig en vage informatie te geven (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het feit dat u dergelijke vage en weinig samenhangende verklaringen aflegt met betrekking tot de door u afgelegde reisweg en vervoersmiddelen, doet vermoeden dat u niet de waarheid spreekt met betrekking tot de door u afgelegde reis naar België. Ook dit ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Uit het geheel van bovengaande observaties volgt dat aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan aan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Het artikel uit Humo dat u ter ondersteuning van uw asielrelaas voorlegt kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen gezien dit artikel niet bericht over uw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de regio Aqcha van de provincie Jowzjan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" – Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab", dd. 23 augustus 2010, updated 21 oktober 2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

De VN Veiligheidsraad stelde in juni 2010 dat de veiligheidssituatie in het noorden relatief stabiel bleef in vergelijking met de andere regio's in Afghanistan; dit ondanks de verhoogde activiteit van de opstandelingen. Geweld gerelateerd aan criminaliteit is nog steeds de belangrijkste veiligheidszorg. In 2010 is er sprake geweest van geïsoleerde, gecoördineerde activiteiten van opstandelingen. UNAMA stelde medio 2010 wel vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de provincie Jowzjan beschouwd kan worden als een provincie met een laag risico. In een aantal districten van de provincie wordt melding gemaakt van gewapende confrontaties. In uw regio Aqcha worden evenwel voor de periode van verslaggeving door ANSO geen noemenswaardige incidenten gemeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afgaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van

volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Jowzjan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Jowzjan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio waarvan u afkomstig bent actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag van 1951, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2, 52 en 62 van de vreemdelingenwet van 1980.

2.2. Verzoeker voert de schending van een reeks wetsbepalingen aan zonder uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen schendt. Uit lezing van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoeker in wezen de hervorming van de bestreden beslissing vraagt, hij in hoofdorde als vluchteling wenst erkend te worden dan wel hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

2.3. Verzoeker stelt dat hij op het ogenblik van de feiten nog erg jong was, zodat het niet bevreemdend hoeft te zijn dat hij weinig info over commandant Chari kan geven. In de Afghaanse context is het normaal dat ouders aan hun kinderen weinig of geen uitleg geven omtrent de besluiten die ze voor hun kinderen nemen. Betreffende de reisroute wordt opgemerkt dat dit uiteraard voor een jong kind alleen zonder zijn ouders een verwarrende en beangstigende situatie is geweest. Het hoeft dan ook geen verbazing te wekken dat hij zijn reisroute niet in detail kan beschrijven.

Verzoeker betoogt voorts dat het Commissariaat-generaal erkent dat hij afkomstig is uit de provincie Jowzjan. Voor bepaalde districten van Jowzjan wordt de subsidiaire bescherming voorgeschreven. Uit de informatie van de SRB Afghanistan blijkt duidelijk dat het district Aqcha onveilig is en er een ernstig binnenlands conflict aan de gang is. In zijn eigen beleidsnota erkent het Commissariaat-generaal bovendien dat Afghaanse niet-begeleide minderjarigen tot een bijzonder kwetsbare groep behoren met een eigen risicoprofiel.

2.4. Verzoeker legt ter terechtzitting een bundel nieuwe stukken neer: (i) de taskara van verzoekers moeder, (ii) de taskara van de broer van verzoeker, (iii) een eigenhandig geschreven brief vanwege het dorpshoofd, (iv) een eigenhandig geschreven brief van verzoekers moeder, (v) een schoolcertificaat van verzoekers broer, (vi) een foto van verzoekers broer en (vii) een enveloppe.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.7. Verzoeker verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor commandant Chari die verzoeker bij zijn ouders opeiste om hem ten dienst te staan. Verzoeker legt vooreerst uiterst vage verklaringen af over commandant Chari. Zo blijkt verzoeker niet te weten waarom hij door commandant Chari werd uitgekozen, heeft hij hem nooit ontmoet en zou de commandant verzoeker zelf nooit gezien hebben. Ondanks het feit dat de commandant blijkens verzoekers verklaringen een bekend figuur die door iedereen gekend was reikt verzoekers kennis niet verder dan dat de commandant een Pashtun zou zijn uit de wijk Mordian. Verzoekers verwijzing naar de Afghaanse context waarbinnen kinderen weinig uitleg vragen aan hun ouders over genomen beslissingen, is dienaangaande geen aannemelijke verklaring voor zijn verregaande onwetendheid. Verzoeker was immers de oudste zoon van de familie die omwille van deze commandant naar Europa wordt gestuurd. Zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld, zoals gebeurtenissen die hij zelf heeft meegemaakt. Het is niet aannemelijk dat verzoeker niet meer gegevens kan meedelen over de persoon die aan de basis van zijn vertrek uit Afghanistan ligt en daarenboven de eer van zijn vader zou geschonden hebben (vragenlijst, 14 september 2010, 2).

Ook het geschetste relaas van verzoeker overtuigt niet. Zo is het niet aannemelijk dat verzoeker, ondanks het feit dat de mannen naar verzoeker op zoek waren en hem wilden meenemen, nooit rechtstreeks benaderd werd noch door de commandant, noch door zijn manschappen. Verzoeker weet ook weinig over de bezoeken van de mannen van de commandant aan zijn familie en hij heeft geen idee of zijn vader stappen ondernam om het probleem op te lossen. Al deze vaststellingen ondermijnen in grote mate verzoekers geloofwaardigheid.

Hoe dan ook blijkt dat verzoeker op het ogenblik van de door hem voorgehouden feiten reeds vijftien jaar was. Het is van algemene bekendheid zoals overigens benadrukt in het door verzoeker neergelegde artikel uit Humo dat zich in het administratief dossier bevindt, dat 'jongetjes' die voor de praktijken van 'bachhi bazi' worden misbruikt nog kinderen zijn. De term 'bachhi bazi' betekent trouwens letterlijk 'spelen met kinderen'. Ook blijkt uit het artikel dat de kinderen gekocht worden van ouders die dit doen uit noodzaak omdat ze, veel meer nog op het platteland dan in de stad in bittere armoede

leven, en hun kinderen nog liever verkopen dan ze te zien verhongeren. Verzoeker, als vijftienjarige zoon van een rijke tapijtenhandelaar uit de stad, beantwoordt derhalve in het geheel niet aan het profiel van de kinderen die voor dergelijke praktijken misbruikt worden.

Om deze redenen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De door verzoekers aangebrachte documenten doen geen afbreuk aan hetgeen vooraf gaat. De identiteitsbewijzen van verzoekers moeder en broer alsook diens foto en een schoolcertificaat brengen niets wezenlijks bij met betrekking tot het eigenlijke asielrelaas. Aan de brief van verzoekers moeder kan omwille van het subjectieve karakter geen bewijswaarde worden toegekend. Dit geldt eveneens voor de door de dorpsoudsten handgeschreven brief die door om het even wie om het even waar kan zijn geschreven zijn gelet op het ontbreken van een legitimiteitsbewijs zoals bijvoorbeeld een stempel.

Wat betreft de toepassing van artikel 48/4 §2 c) van de vreemdelingenwet blijkt uit een grondige analyse door CEDOCA van de veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (SRB "*Afghanistan*" – *Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab*", van 23 augustus 2010, updated 21 oktober 2011) vanwaar verzoeker afkomstig is, meer bepaald uit de provincie Jowzjan, dat de veiligheidssituatie als rustig kan worden beschouwd en dat de provincie kan beschouwd worden als een provincie met een laag risico. In een aantal districten van de provincie wordt melding gemaakt van gewapende confrontaties. In verzoekers regio Aqcha worden evenwel voor de periode van de verslaggeving door ANSO geen noemenswaardige incidenten gemeld. De commissaris-generaal kon derhalve terecht besluiten dat er actueel voor burgers zoals verzoeker in het district Aqcha (provincie Jowzjan) geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2 c) van de vreemdelingenwet is. In het bij het verzoekschrift toegevoegde ambtsbericht van 2011 blijken geen elementen te zijn die een ander licht werpen op de hogervermelde vaststellingen in verband met de veiligheidssituatie in het district Aqcha in de provincie Jowzjan.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER